

Ježíšových rukou. K hnutí MM se stále připojují další ženy, aby se každý týden scházely a společně se modlily nejen za své děti, ale i za svět, za bolesti, které vidí kolem sebe... Každý den se učíme přenechat své starosti Bohu, protože on ví, co je pro nás a naše děti dobré. Snažíme se nenechat se převálcovat každodenními starostmi, utrhnout čas, abychom se sešly k modlitbě. Naše společná modlitba má pevně danou strukturu, prožíváme v ní vděčnost za mnohá požehnání a vyslyšené prosby, čteme z Bible, svěřujeme své děti a touhy našich srdcí do Božích rukou, odevzdáváme se jeho vůli. Dnes jsou modlitby matek rozšířeny ve více než 120 zemích světa.

Na konci dubna jsem mohla prožít duchovní obnovu Modliteb matek na téma „Krása a důstojnost ženy – uzdravení srdce“. Konala se v Brně, v budově Biskupského gymnázia, přijelo tam téměř tři sta žen. Vedla ji Mary Shaw – Američanka, na první pohled nenápadná, drobná, ničím výjimečná žena. Mluvila o potřebě stále uzdravovat srdce, mít dobré vztahy. Otvírala témata, která si neseme jako zranění, doporučovala svěřovat do modlitby úplně všechno. Pokud chceme zažívat odpuštění, musíme odpouštět (= volba, rozhodnutí, ne

pocit). Odpuštění je těžké – nechceme si přiznat ránu v sobě, bojíme se podívat tvář v tvář vlastní bolesti. Nesoudit druhé. Hlídat si, co říkáme: pravdu, povzbuzovat... Je toho hodně, co by se dalo sdělit dál, třeba: Uvědomit si vlastní identitu – je v Kristu, pro každého z nás v každém období našeho života má Bůh svůj plán. Iz, 43. kap.: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, zavolal jsem tě jménem, patříš mně.“ Bůh miluje ženy – ženě dal důstojnost, aby Ježíše přivedla na tento svět; ženy provázely Ježíše až ke kříži; mají zvláštní milost být blízko Ježíše. Bůh ví o našich ranách, chce je uzdravit, dovolme mu dotknout se jich. Všechny potřebujeme Boží lásku, abychom skrze ni načerpaly sílu a nechaly zacelit všechny rány, které jsme během života obdržely, ať již vlastní vinou či nezaslouženě. Naše srdce musí být uzdraveno a očištěno, aby mohlo být milující, vlídné a laskavé, jak se to od nás maminek očekává.

Kroky k životu: 1. přiznám zranění (Pane, opravdu to bolí), 2. rozhodnu se odpustit (konkrétně, vyslovit nahlas), 3. odpust' mi i neodpuštění sobě, 4. Pane, požehnej tomu, kdo mě zranil, odevzdávám ti ho, vzdávám se práva na odplatu.

A závěrem přirovnání, na první pohled možná úsměvné: Kde je